

Wprowadzenie do nauki o języku

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	Studia I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	dr Kamila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	Dr Marta Piasecka
Prowadzący zajęcia	Dr Marta Piasecka

2. INFORMACJE PODSTAWOWE

Rok i semestr studiów	I rok, semestr I	Liczba punktów ECTS	0,90

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)		
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	15	0,6
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	7	0,3

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Wprowadzenie do cyklu przedmiotów językoznawczych, zwłaszcza - funkcjonalnego opisu języka

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
--------------------------	-------------------

Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:

W1	Zna podstawową terminologię lingwistyczną. Ma elementarną wiedzę dotyczącą struktury aktu mowy i procesu komunikacji językowej. Zna zasady rozpoznawania i identyfikowania jednostek różnych podsystemów..
W2	Ma podstawową wiedzę dotyczącą systemu językowego (langue) i jego realizacji (parole); rozumie różnicę między jednostkami systemu języka a ich realizacjami.

Umiejętności – Absolwent potrafi:

U1	Potrafi samodzielnie wyodrębnić jednostki różnych podsystemów i ich warianty.
U2	Potrafi wskazać opozycje, w jakie wchodzi dane jednostki.

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Wykorzystania świadomości złożoności problemów związanych z funkcjonowaniem języka jako środka komunikacji.

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
ćwiczenia	<p>Język jako system semiotyczny na tle innych systemów znakowych. Cechy definicyjne języka naturalnego. Słownik i gramatyka. Uniwersalność systemu językowego. System a jego realizacja.</p> <p>Struktura aktu komunikacji. Funkcje języka i wypowiedzi.</p> <p>Struktura języka: słownik i gramatyka. Hierarchia jednostek językowych: od fonemu do zdania.</p> <p>Głoska a litera.</p> <p>Podsystem morfologiczny. Części mowy odmienne i nieodmienne. Wydzielanie morfemów gramatycznych w wyrazach odmiennych.</p> <p>Podstawowe terminy słowotwórstwa. Analiza słowotwórcza rzeczowników. Ustalanie kierunku pochodności wyrazów.</p> <p>Podsystem składniowy. Zdanie, równoważnik zdania. Tradycyjne części zdania.</p>	Znajomość podstawowych narzędzi opisu gramatycznego i słownikowego.

1. LITERATURA

Obowiązkowa

Grzegorzycowa, R., 2007, Wstęp do językoznawstwa, Warszawa.

Jakobson R., 1960, Poetyka w świetle językoznawstwa, „Pamiętnik Literacki” LI.

Milewski T., 1976, Językoznawstwo, Warszawa.

Wierzbicka A., 1967, O języku – dla wszystkich, Warszawa.

Wierzbicka A., Wierzbicka P., 1970, Praktyczna stylistyka, Warszawa.

Uzupelniająca

Apresjan J.D., 2000, Walencje semantyczne wyrazu, [w:] tenże Semantyka leksykalna. Synonimiczne środki języka, Wrocław, s. 120-126.

Bartmiński J. (red.), Współczesny język polski, Lublin 2001

Bednarek A., Grochowski M., Zadania z semantyki językoznawczej, Toruń 1997.

Bobrowski I., 1998, Zaproszenie do językoznawstwa (cz. II: Język jako system znaków, s. 41-56), Kraków.

Goddard C., Wierzbicka A., 2001, Język, kultura, znaczenie – semantyka międzykulturowa, [w:] Tabakowska E. (red.), Kognitywne podstawy języka i językoznawstwa, s. 175-202, Kraków.

Sapir E., 2010, Język. Wprowadzenie do badań nad mową (rozdz. I: Wprowadzenie: definicja języka, s. 15-33), Kraków.

Saussure F., 1991, Kurs językoznawstwa ogólnego (rozdz. Miejsce języka wśród faktów mowy, s. 38-43).

Urbańczyk S., Kucala M. (red.), 1999, Encyklopedia języka polskiego, Wrocław

Zaron Z., Sobotka P. (red.), 2010, Słowo i wypowiedź. Zbiór zadań do nauki o języku polskim (rozdz. Propedeutyka wiedzy o języku), Warszawa.

2. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
A.W1, W.2, A.U1, U2, K1	Kolokwium pisemne	Próg zaliczeniowy 60%
A.W1, W.2, A.U1, U2, K1	Kontrola obecności	Dopuszczalna 1 nieobecność

3. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich